

чарковетъ и стоката му. До вечерята свободата била по голѣма отъ обѣщанната. Надвечеръ всяки се прибралъ у дома си, похапнали, попейнали за да забравятъ скърбѣта, кои за убититѣ си чада, кои за бацитѣ си или мжжетѣ си, или пакъ за ограбения имъ имотъ.

На 25-й сутренята войницитѣ пакъ почнали да обикалятъ изъ улицитѣ и да ловятъ, нъ не ушь мутавчии и семерджиин, а само по видни граждани. При всичко, че мнозина столучили да избѣгнатъ у дома си и до прозореца не приближавали, а не да се явжтъ и на улицата, въ разстояние на три дена, пакъ били уловени и запрени 91 д. учители, священници и отъ богатитѣ търговци.

Надвечеръ на 28-й турцитѣ обрали паритѣ и часовницитѣ на запрѣнитѣ въ затвора, онѣзи отъ тѣхъ, които имали по яжки плещи добръ ги наложили, послѣ ги навързали по четирма въ едно вжже и покарали за Пловдивъ. Щомъ потеглили, еврейтѣ ги пречакали на улицата, снимали на нѣкои фесоветѣ отъ главитѣ, налагали имъ отъ расхвърленитѣ изъ обранитѣ дугени капели, като казвали: „Ти приличашъ за български царъ, на ти и царска корона; ти като отидешъ въ Пловдивъ, ще станешъ русски паша . . . “ Мнозина отишли въ Пловдивъ, съ капелитѣ, защото еврейтѣ имъ взели фесоветѣ.

Слѣдъ тѣхното испращание, затворѣтъ почналь да се пълни съ граждани, тѣй като еврейтѣ твърдѣ много способствували въ това. Тѣ се преобличали като турци, забирали по нѣколко души войници и показвали имъ кои кжця да нападатъ.

Изловенитѣ до 2-й Августъ 108 д. въ този день били така сжщо навързани и испратени. На 15-й испратили още 104 д., между които пакъ имало мнозина съ наложени отъ еврейтѣ капели.

На 19-й сполучили да изловжтъ 156 души, които на 22-й испратили. Наедно съ тѣхъ билъ и Иванъ Карагѣоза, нъ като не можилъ да върви, турцитѣ го заклали изъ пжтя.

На 25-й за послѣденъ пжтъ били закарани 113 д. граждани и 37 д. селяни.

Сждбата на тѣзи невинни хора въ Пловдивъ е рѣшавана отъ двама тѣхни съграждани: Ненко Ив. Кабзималовъ който на 2-й Августъ заминжлъ за Пловдивъ и Димитръ Софговъ.